

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ DAİRE

SAPAN - TÜRKİYE DAVASI

(Başvuru no: 44102/04)

KARARIN ÖZET ÇEVİRİSİ

STRAZBURG

8 Haziran 2010

İşbu karar Sözleşme'nin 44 / 2 maddesinde belirtilen koşullar çerçevesinde kesinleşecek olup şekli bazı düzeltmelere tabi tutulabilir.

USUL

Türkiye Cumhuriyeti aleyhine açılan (44102/04) numaralı başvurunun nedeni T.C. vatandaşı Özcan Sapan'ın (başvuran) Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne (AİHM) 14 Ekim 2004 tarihinde Temel İnsan Hakları ve Özgürlüklerini güvence altına alan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS) 34. maddesi uyarınca yapmış olduğu başvurudur.

Başvuran Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) önünde İstanbul Barosu avukatlarından E. Kanar tarafından temsil edilmektedir.

OLAYLAR

I. DAVANIN KOŞULLARI

Başvuran 1960 doğumlu olup İstanbul'da ikamet etmektedir.

Başvuran 2001 yılında (*Tarkan¹-Yıldız Olgusu*) adı ile yayımlanan kitabın yayınevi sahibidir. Bu kitap 19 Haziran 1998 tarihinde Aysun Yüksel tarafından hazırlanan doktora tezinden derlenerek hazırlanmıştır. 155 sayfadan oluşan kitap sanatçının basında çıkan 31 resmi ile 3 dergi kapağını içermektedir. Kitabın birinci bölümü yıldız olgusunun analizine ve Türkiye'de ortaya çıkışına, ikinci bölümü ise sanatçıya ayrılmıştır.

Ünlü şarkıcı kişiliğini ve imajını zedelediği gerekçesiyle 17 Eylül 2001 tarihinde İstanbul Asliye Hukuk Mahkemesi'ne giderek sözkonusu kitabın toplatılmasını ve dağıtımının durdurulmasını talep etmiştir. Şarkıcı kitabın kendi adını taşıdığını ve resimlerini içerdiğini belirterek kişilik haklarına saldırıldığını öne sürdüğü kitaptan bazı alıntılara yer vermiştir.

Mahkeme 24 Eylül 2001 tarihinde Şarkıcının bu isteğini yerinde bulmuş ve başvurandan kaynaklanan zararın giderilmesi karşılığında bir milyar TL'nin (yaklaşık 720 Euro) ödenmesini kararlaştırmıştır.

Mahkeme başvurunun içeriğine ve yapılan alıntılara dayalı olarak gerekçe göstermeksizin Şarkıcının bu talebini kabul etmiş ve sonuç itibarıyla Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun 101. ve takip eden maddeleri ve Borçlar Kanunu'nun 24., 25. ve 49. maddeleri uyarınca kitabın toplatılmasını kararlaştırmıştır.

26 Eylül 2001 tarihinde yayınevinin on iki baskısına el konulmuştur.

3 Ekim 2001 tarihinde Şarkıcı kişilik haklarına saldırıldığı gerekçesiyle aynı mahkemede başvuran ve yayınevi hakkında maddi ve manevi tazminat davası açmıştır.

Başvuran 22 Ekim 2001 tarihinde gerekçesinin bulunmadığını ve haksız yere el konulduğunu öne sürerek kitabın toplatılması kararına itiraz etmiştir. Başvuran kitabın bilimsel ve sosyolojik analizleri içeren bir doktora tezinden yola çıkılarak hazırlandığını ve eserin bir bütün olarak değerlendirilmesi gerektiğini kaydetmiştir. AİHS'nin 10. maddesine atıfta bulunan başvuran ifade özgürlüğünün demokratik bir toplumdaki önemini vurgulamıştır.

¹ Türkiye'de ünlü bir pop şarkıcısı.

13 Aralık 2001 tarihinde başvuranın bu talebi Mahkeme tarafından reddedilmiştir.

Asliye Hukuk Mahkemesi 12 Mart 2002 tarihli duruşmada, doktora tezinin de bulunduğu tarafların delil unsurlarını dosyaya eklemiş ve bilirkişi incelemesi istemiştir. Mahkeme toplatılma kararının kaldırılmasına ilişkin daha sonra karar verileceğini ifade etmiştir.

30 Mayıs 2002 tarihli duruşmada başvuran toplatılma kararının kaldırılması talebini yinelemiş, AİHM'nin AİHS'nin 10. maddesi hakkındaki içtihadı göz önünde bulundurulduğunda alınan bu tedbirin ağırlığına dikkat çekmiştir. Hakim bilirkişi incelemesinin sonucunun beklenmesine karar vermiştir.

29 Ağustos 2002 tarihinde bir edebiyat profesörü bilirkişi raporunu hazırlamıştır. Raporda içerik olarak kitapla tez arasında çok az bir farkın bulunduğu belirtilmiş, sunum açısından bakıldığında birinden diğerine değişiklik gösterdiği, tezde «yıldız olgusu» vurgulandığı, kitapta ise Tarkan isminin ön kapakta yer aldığı ifade edilmiştir. Bilirkişi tez çalışmalarına konu edilen ikinci sanatçının kitapta geçmediğini, bununla üstü kapalı bir biçimde Tarkan'ın ima edildiğini hatırlatmıştır.

Bilirkişi ayrıca biyografik unsurlar olmasına karşın sözkonusu kitabın bir biyografi olmadığını ifade etmiştir. Bilirkişiye göre şarkıcının müzikal anlamda sahneye çıkmasından ve Türkiye'de star olarak anılmasından önce kitabın yazarı star olgusunu irdeleyip analiz etmiştir. Yazar sanatçının ataerkil bir toplumda feminen özellikleri ile birlikte yakaladığı başarıyı açıklarken bilimsel araçlara başvurmaktadır. Bilirkişi ayrıca kitabın bütünü içinde değerlendirilirse şarkıcı ile ilgili «mübalağaya» kaçan kimi ifadelerin onun kişiliğini hedef almadığına itibar etmiştir.

Yazar şarkıcının kişiliğini analiz ederken çıkış noktası olarak beden dilini, giysi ve aksesuarlarını dikkate almış, buna ünlü sanatçının fotoğrafları, video klipleri, şarkılarının sözleri, röportajları ve bu konuda çıkan makaleler de etki etmiştir. Bilirkişi bu bağlamda, teze oranla daha fazla yer kaplayan fotoğrafların kitapta önemli bir yeri kapsadığını gözlemlemektedir.

Özet olarak, kitabın yazarı Şarkıcıyı kabul görmüş değerlerle çelişen (erkek kimliği altında gizli bir kadını barındıran ve androjen yapıyı ifşa eden) bir imaj sahibi olarak kadını ve erkeği farklı kutuplara yerleştiren bir sisteme başkaldıran olarak nitelendirmektedir.

19 Eylül 2002 tarihli duruşmada, asliye hukuk mahkemesi dosyaya bilirkişi raporunu eklemiş ve taraflara görüşlerini sunmaları için süre tanımış ve bir gerekçe olmaksızın toplatılma kararının kaldırılmasını reddetmiştir.

Belirtilmeyen bir tarihte Şarkıcı bilirkişi raporuna itiraz ederek bir hakimden oluşan veya aralarında hakimlerin de bulunduğu yeni bir bilirkişi heyetinin oluşturulmasını talep etmiştir.

Asliye hukuk mahkemesi 19 Aralık 2002 tarihinde yeni bir bilirkişi incelemesi yapılmasını ve bunun aralarında bir hakimin de yer alacağı üç kişilik bilirkişi heyetine iletilmesini kararlaştırmış, toplatılma kararının kaldırılıp kaldırılmayacağını bilirkişi incelemesi sonucuna kadar beklenmesini istemiştir.

Belirtilmeyen bir tarihte, üç kişiden oluşan bilirkişi raporunu hazırlamış ve bir tazminat ödenmesini gerektirecek şekilde Şarkıcının imajına ya da kişiliğine yönelik herhangi bir

saldırının sözkonusu olmadığı sonucuna varmıştır. Bilirkişi heyetine göre şarkıcı ile ilgili bölümleri yeniden değerlendirmek açısından kitabın bütününe ele almak gerekmektedir. Heyet kitabın yazarının kendi kişisel yargılarını olduğu kadar toplumsal yargıları da içerdiğini kaydetmiştir. Yazarın tanınmış sosyologlardan biri olduğunu vurgulayan bilirkişi kitabın bir inceleme eseri olduğuna itibar etmektedir. Kitapta kullanılan fotoğrafların Şarkıcının vermiş olduğu klişe pozlardan oluştuğunun ve kullanılan bu fotoğrafların şarkıcının özel hayatına girmediğinin altı çizilmektedir. Bilirkişi heyeti ayrıca bu klişe laflardan ve şarkıcının giyim tarzından yola çıkılarak yapılan yorumların nihayetinde çeşitli sosyologların yapmış oldukları değerlendirmelere dayandığını dile getirmiştir.

Asliye hukuk mahkemesi 6 Mayıs 2003 tarihli duruşmada dosyaya yeni bilirkişi incelemesini eklemiş ve taraflara görüşlerini hazırlamaları için süre tanımıştır. Başvuran toplatılma kararının kaldırılmasını yinelemiş, mahkeme esasa ilişkin yapılacak mütalaada toplatılma kararının değerlendirileceği yanıtını vermiştir.

Başvuran 25 Eylül 2003 tarihinde bilirkişi raporları sonuçlarına dayanarak toplatılma kararının kaldırılmasını talep etmiştir. Hakim bu talebi reddetmiş, tarafların sosyal ve ekonomik durumuna ilişkin yapılacak değerlendirmenin sonucu bekleninceye dek duruşmayı ertelemiştir.

13 Mayıs 2004 tarihinde Şarkıcı tarafından yapılan maddi ve manevi tazminat talebi reddedilmiş ve toplatılma kararının kaldırılmasına hükmedilmiştir. Kararda bilirkişi incelemeleri ve eserin tamamı ışığında kitaptaki bazı bölümlerin sosyolojik incelemelere dayandığı, kısmi olarak görsel ve işitsel unsurlara yer verildiği dikkate alınarak bu durumun şarkıcının kişisel haklarına yönelik bir saldırıyı oluşturmadığı sonucuna varılmıştır.

Yargıtay 22 Kasım 2005 tarihinde ilk derece mahkemesinin bu kararını bozmuştur.

Dava dosyasında yer alan unsurlardan mevcut kararın alındığı tarihte davanın iç hukuktaki mahkemeler önünde halen derdest olduğu anlaşılmaktadır.

HUKUK

I. AİHS’NİN 10. MADDESİ’NİN İHLAL EDİLDİĞİ İDDİASI HAKKINDA

Başvuran kitabın toplatılması nedeniyle ifade özgürlüğüne yönelik bir ihlalin oluştuğunu ileri sürmekte ve AİHS’nin 9. ve 10. maddelerine atıfta bulunmaktadır.

AİHM bu şikayeti yalnızca 10. madde başlığı altında inceleyecektir.

A. Kabuledilebilirliğe dair

Hükümet yargılamanın iç hukuktaki mahkemeler önünde halen sürüyor olması doğrultusunda iç hukuk yollarının tüketilmediğini belirterek (AİHS’nin 35/1 ve 4 maddesi) AİHM’den başvuruyu kabuledilemez ilan etmeye davet etmektedir.

Başvuran başvurusunun maddi ve manevi tazminat talebine değil yalnızca toplatılma kararına ilişkin olduğunu belirtmektedir.

AIHM başvuranın da vurguladığı üzere mevcut başvurunun toplatılma kararına dayalı olduğunu gözlemlemektedir. Başvuranın şikayetçi olduğu bu durum 13 Mayıs 2004 tarihinde Asliye hukuk mahkemesi tarafından toplatılma kararının kaldırılması ile sona ermiştir. Bu durumda mevcut başvuru erken yapılmış bir başvuru olarak nitelendirilemez. AIHM bu nedenle Hükümetin itirazını reddetmektedir.

AIHS'nin 35. maddesinin 3. paragrafı çerçevesinde başvurunun dayanaktan yoksun olmadığını kaydeden AIHM, ayrıca başka açılardan bakıldığında da kabuledilemezlik unsuru bulunmadığını tespit eder. Bu nedenle başvuru kabuledilebilir niteliktedir.

B. Esas hakkında

Başvuran ihtilaf konusu kitabın bir doktora tezine dayanan bilimsel ve sosyolojik bir eser olduğunu ve bir bütün olarak değerlendirilmesi gerektiğini savunmaktadır. Başvuran kitabın toplatılma kararının gerekçelendirilmediğini ve bu kararın kaldırılma taleplerinin de herhangi bir gerekçesi bulunmadan reddedildiğini ifade etmektedir.

Hükümet esasa ilişkin alınan kararı müteakip geçici ihtiyati tedbirin kaldırıldığını, ayrıca sözkonusu kitabın hiçbir şekilde genel menfaat tartışmalarına etki etmediğini savunmaktadır. Hükümet son olarak iç hukuktaki mahkemelerin toplatılma kararını vermeden evvel özel hayatın korunması ve ifade özgürlüğü arasında bir denge sağladıklarını savunmaktadır.

AIHM öncelikle sözü edilen eserin toplatılmasının kamu yetkililerinin başvuranın ifade özgürlüğüne yönelik bir müdahalesi olduğunu not etmektedir. Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun 103. maddesine dayanılarak yapılan ve «başkalarının haklarını koruma» amacını taşıyan sözkonusu müdahalenin «demokratik bir toplum için gereklilik» arz edip etmediğinin bilinmesi gerekir. AIHM bu bağlamda bu konuda yerleşik içtihadından ileri gelen genel prensiplere atıfta bulunmaktadır (Bkz. diğer birçokları arasında Goodwin-Birleşik Krallık, 27 Mart 1996, no: 58148/00 ve Leempoel & S.A. ED. Ciné Revue-Belçika no: 64772/01, 9 Kasım 2006).

AIHM ihtilaf konusu kitabın 19 Haziran 1998 tarihinde kabul edilen doktora tezinden yola çıkılarak hazırlandığını not etmekte, bu vesile ile akademik çalışma özgürlüğünün önemini vurgulamaktadır (Bkz. Sorguç-Türkiye no: 17089/03, 23 Haziran 2009). Sözkonusu kitabın yazarı akademisyen olup yıldız olgusunu analiz etmiş ve bu olgunun Şarkıcının müzikal anlamda Türkiye'de sahneye çıkmasından ve star olarak anılmasından önce ortaya çıkışına değinmiştir. Bu bakımdan mezkur eser Tarkan örneğinden yola çıkarak ve bilimsel araçlara başvurmak suretiyle toplumdaki star olgusunu işlemektedir. Aynı şekilde kitap ünlülerin özel hayatlarındaki en mahrem ayrıntılarına yer vererek okuyucuda belirli düzeyde merak uyandıran, olağan, «sansasyon» yaratan ve «magazinin kalbi» sayılabilecek bir yazılı eser olarak nitelendirilemez.

Kitapta yer verilen resim ve görsel malzemelerle ilgili olarak AIHM, bunların şarkıcının daha önce yayınlanan klişe görüntüleri olduğunu hatırlatır. Böylelikle, mevcut dava sözkonusu fotoğrafların hilekâr bir yolla ve/veya gizlice yayımlandığı diğer davalardan (ünlülerin özel fotoğraflarının konu edilmesine ilişkin Bkz. Von Hannover-Almanya no: 59320/00) veyahut özel hayatın en mahrem yerlerini gözler önüne seren yayınlardan farklılık göstermektedir (Bkz. Campmany ve Lopez Galiacho Perona-İspanya kararı no: 54224/00).

AİHM, asliye hukuk mahkemesi hakiminin kitabın toplatılması kararını şarkıcının kişisel haklarına yönelik bir saldırı olarak değerlendirmesi sonucu aldığını gözlemlemektedir. Hakim bunu yaparken, mahkemeye yapılan başvurudan hareketle kitaptan bazı bölümlere yer vermiş ve kararını Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun ve Medeni Kanun'un ilgili hükümlerine dayandırmış, üstelik davacının argümanlarına karşılık herhangi bir gerekçe sunmamıştır.

AİHM, bu başvuruda esasen ulusal hakim in ifade özgürlüğüne karşı «gerekli» olarak addettiği kısıtlama kararının ikna edici olup olmadığının incelenmesi gerektiğini kaydetmektedir (Bkz. Güzel Erdagöz-Türkiye no: 37483/02, 21 Ekim 2008). Öte yandan, ilgili hakim in vermiş olduğu karardan hareketle iletişim özgürlüğü hakkı ile başkalarının ün ve şöhretinin korunması haklarının gözetilerek davanın bu kriterler ışığında ayrıntılı bir biçimde ele alınıp alınmadığının tespitinin oldukça güç olduğunu da kabul etmek gerekir (Bkz. *a contrario*, sözü edilen Campmany ve Lopeş Galiacho Perona-İspanya kararı).

AİHM, herhangi bir gerekçe olmaksızın her seferinde toplatılma kararının kaldırılması talebinin reddedildiğini not etmektedir. Ayrıca 19 Eylül 2002 tarihli duruşma esnasında, başvuran lehine unsurları içeren ilk bilirkişi incelemesinin dosyaya eklenmesinin ardından hakim hiçbir gerekçe göstermeden toplatılma kararının kaldırılmasını reddetmiştir. Mahkeme daha sonra Şarkıcının isteği üzerine yeni bir bilirkişi incelemesi yapılmasını kabul etmiş ve bunun sonucunun bekleneyeğini ifade etmiştir. Üç kişiden oluşan yeni bilirkişi heyetinin hazırladığı raporda şarkıcının imajına ve kişiliğine yönelik herhangi bir karalamanın sözkonusu olmadığı sonucuna varılmıştır. Bu yeni bilirkişi raporunun 6 Mayıs 2003 tarihli duruşmada dava dosyasına eklenmesinin ardından Mahkeme bir kez daha gerekçe göstermeden toplatılma kararına karşı yapılan itirazı reddetmiş ve bu sorunun esasa birleştirilmesini kararlaştırmıştır. AİHM hakim in bu vesile ile vereceği karardan alıkoyacak hiçbir istisnai durum görememektedir.

Başvuran 25 Eylül 2003 tarihli duruşmada bilirkişi raporlarına dayanarak bir kez daha hakim tarafından müteaddit kez reddedilen toplatılma kararına itiraz etmiştir.

Sonuç itibarıyla esasa ilişkin verilen 13 Mayıs 2004 tarihli kararda mezkur toplatılma kararı kaldırılmıştır. Bu tarihte Mahkeme Şarkıcının maddi ve manevi tazminat talebini reddetmiş ve toplatılmaya ilişkin kısıtlamayı kaldırmıştır. Böylelikle, başvuran lehine iki bilirkişi incelemesinin bulunmasına karşın, sözkonusu tedbir herhangi bir surette gerekçelendirilmeyen karara dayalı olarak yaklaşık iki yıl sekiz ay boyunca uygulamada kalmıştır. Mahkeme tarafından alınan kararların gerekçelerinin yer almayışında, ulusal hakim in iletişim özgürlüğü hakkı ile başkalarının ün ve şöhretinin korunması haklarını gerektiği gibi gözetmediği savı kabul görememektedir.

Yukarıda söz edilenler ışığında AİHM, «ilgili» ve «yeterli» bir gerekçeye dayanmaması doğrultusunda mezkur müdahalenin «demokratik bir toplum için gereklilik» arz etmediği sonucuna varmaktadır.

Bu nedenle AİHS'nin 10. maddesi ihlal edilmiştir.

II. ÖNE SÜRÜLEN DİĞER İDDİALAR HAKKINDA

AİHS'nin 6/1 maddesine atıfta bulunan başvuran asliye hukuk mahkemesinin kitabın toplatılması kararını gerekçelendirmediğini ve karşı tarafın öne sürmüş olduğu argümanların

tamamını dikkate aldığını ileri sürmektedir. Başvuran mahkemenin bu yolla ulusal yasanın ilgili bölümünün uygulanmasında hata yaptığını iddia etmekte, kendi lehine bilirkişi raporları bulunmasına rağmen toplatılma kararının kaldırılması başvurusunun gerekçe gösterilmeden reddedildiğini dile getirmektedir. Başvuran bu konuda mahkemenin taraflı davrandığını öne sürmektedir. Başvuran ayrıca ihtilaf konusu davada yargı sürecinin uzunluğundan yakınmaktadır.

Ek 1 no'lu Protokol'ün 1. maddesine atıfta bulunan başvuran, kitabın dağıtımının ve satışının durdurulmasının maddi kayba yol açtığını iddia etmektedir.

AİHM mevcut başvuruda ele alınması gereken temel hukuki sorunun sözkonusu kitabın toplatılmasının AİHS'nin 10. maddesi anlamında başvuranın ifade özgürlüğüne yönelik bir ihlali oluşturup oluşturmadığının incelenmesi esasına dayandığına itibar etmektedir. AİHM bu maddenin ihlal edildiği sonucuna varması ışığında bu hükümlerin ihlal edilip edilmediğini ayrıca incelemeyi gerekli görmemektedir.

II. AİHS'NİN 41. MADDESİ'NİN UYGULANMASINA İLİŞKİN

A. Tazminat

Başvuran 20.482 TL (yaklaşık 11.600 Euro) maddi tazminat talep etmektedir. Bu meblağın dağılımı şu şekildedir: 1.650 TL kitabın hazırlanması için yapılan harcamalar, 8.815 TL basım ve yayın ücreti ve 10.016 TL kitabın satışının yapılamamasından kaynaklanan gelir kaybı. Başvuran bu bağlamda öncelikle 2.200 adet baskı yapıldığını ve bunun 1.727'sinin geri gönderildiğini belirtmektedir. Başvuran bu talebini desteklemek bakımından baskı ve yayın masraflarını ve kitabın geri alınması için yapılan masrafları gösterir faturaları sunmaktadır.

Başvuran ayrıca 15.000 Euro manevi tazminat talep etmektedir.

Hükümet bu meblağlara karşı çıkmaktadır.

AİHM öncelikli olarak kitabın 2.200 adet basıldığını ve bunlardan 1.739 adedine ya el konulduğunu ya da satıştan geri çekildiğini not etmektedir. Dava dosyasının incelenmesinden kitabın geri kalanının satışının yapıp yapılmadığını, yapıldıysa ne kadarının yapıldığını gösterir herhangi bir unsur yer almamaktadır. Sözkonusu müdahale yapılmasaydı kaç adet baskının satılacağını tam olarak belirlemeye olanak bulunmamaktadır. Başvuran tarafından öne sürülen maddi tazminat talebi şüpheli bulunmaktadır, AİHM bu nedenle başvuranın talebini reddetmektedir (Bkz. aynı anlamda, Editions Plon-Fransa kararı, no: 58148/00).

Manevi zarar ile ilgili olarak AİHM, dava olayları nedeniyle başvuranın belirli bir ölçüde zarara uğradığını kabul etmektedir. Bu nedenle AİHM, hakkaniyete uygun olarak başvurana 2.000 Euro manevi tazminat ödenmesini kararlaştırmaktadır.

B. Yargılama masraf ve giderleri

Başvuran iç hukuktaki mahkemeler ve AİHM önünde yapmış olduğu yargılama giderleri için 17.206 TL (yaklaşık 9.800 Euro) talep etmektedir. Başvuran kanıtlayıcı belge niteliğinde

yargılama giderlerine ilişkin makbuzu ve İstanbul Barosu'nun avukatlık ücret tarifesi sunmaktadır.

Hükümet bu meblağlara karşı çıkmaktadır.

AİHM, mahkemeye sunulan belgelerin eksik olması ve bu konudaki yerleşik içtihadı ışığında başvurana tüm yargılama giderleri için 1.000 Euro ödenmesini uygun görmektedir.

C. Gecikme Faizi

AİHM, Avrupa Merkez Bankası'nın marjinal kredi kolaylıklarına uyguladığı faiz oranına üç puanlık bir artışın ekleneceğini belirtmektedir.

BU GEREKÇELERE DAYALI OLARAK, MAHKEME, OYBİRLİĞİYLE,

1. AİHS'nin 10. maddesi hakkındaki şikayetin *kabuledilebilir* olduğuna;
2. AİHS'nin 10. maddesinin *ihlal edildiğine*;
3. Yapılan diğer şikayetlerin ayrıca incelenmesine *gerek olmadığına*;
4. a) AİHS'nin 44 / 2. maddesi gereğince kararın kesinleştiği tarihten itibaren üç ay içinde, miktara yansıtılabilecek her türlü vergi ve masraflarla birlikte, ödeme tarihindeki döviz kuru üzerinden TL.'ye çevrilmek üzere Savunmacı Hükümet tarafından başvurana:
 - i. manevi zarar için 2.000 (iki bin) Euro *ödenmesine*;
 - ii. yargılama masraf giderleri için 1.000 (bin) Euro *ödenmesine*;
- b) sözkonusu sürenin bittiği tarihten itibaren ödemenin yapıldığı tarihe kadar Hükümet tarafından, Avrupa Merkez Bankası'nın o dönem için geçerli olan faiz oranının üç puan fazlasına eşit oranda faiz *uygulanmasına*;
5. Adil tatmine ilişkin diğer taleplerin *reddine*;

KARAR VERMİŞTİR.

İşbu karar Fransızca olarak hazırlanmış ve AİHM'nin iç tüzüğü'nün 77 / 2. ve 3. maddelerine uygun olarak 8 Haziran 2010 tarihinde yazılı olarak bildirilmiştir.